

ЧУДОМИР РЕЗНЯК

chitanka.info

И аз си посръбвам например, и вие имате слабост към резняка, между нас казано, ама вечер само по тъмното си попиваме, та ако нещо сгрешим, да не ни види цялото население, а половината, да речем. Пък наш Слави Гугушът, да е жив и здрав на майка си и на тейка си, като нахранил вчера заран кокошките и подринал на магарето, отишъл да се погрее уж на Петка Иванкин в кръчмата, па — дай един резняк от мене! Дай един от бача си Славя! Дай още един от Гугуша пък и дорде пусне черква, накомкал се хуубаво и тръгнал да снима план на града. Вървял си напосока, диването с диване, пеел си и фланкирал ту насам, ту нататък, по едно време налучкал тяхната улица и се насочил право за вкъщи. Хубаво, ама като доближил Тарамбучкината къща, спрял, хванал се за един кол на оградата и се загледал.

Къща като къща, рекъл си, отвън, кажи-речи, разградена, вътре неуредена, насред двора тревица и цъфнали димитровчета наоколо. Нашата къща! Същинска нашата!

И без да му мисли много, влязъл вътре и — тук ли, там ли — тръшнал се на тревата и заспал моментално.

Излязла после Тарамбучка, отишла при него, клела го, ритала го, заплювала го, ама човек, дето е погълнал две очи приспивателно, от първи сън тъй ли лесно се събужда?

Като разбрала, че сама нищо не ще може да стори, отишла у тях и се развикала още от пътната врата:

— Христинооо, рекла, ела, рекла, сестро, у дома, да видиш какво ми е цвете цъфнало в нашата равна градинка!

Отишла жена му, вайкали се и двете, тюхкали се, повикали и Коля Гайдуря, помогнал той, та го метнали на една тарга и го занесли у дома му.

Търкулнали го при огнището, метнала жена му една черга отгоре и почнала да нарежда:

— Ооох, како Стефано, како Стефано, че веднъж ли е било, сестро, дваж ли е било, и белким не съм му свикнала, да речеш, ами едно ме е страх, че днес много рано се е наплюскал, та може и да повтори до довечера!

— Ами! Ще повтори! Повторили го сладки и медени! Няма да го пускаш да излиза вече! Заклучи го отвън, излез и чак довечера се прибери!

— Ооох, чупил ги е, сестро, и пак ще счупи или вратата, или прозореца...

— Тогава, както спи, изуй му панталона и го скрий някъде, па ако му държи, нека да върви по долни гащи, където ще! Аз моя хубостник тъй го церях едно време. Не бой се! Изуй го! Сега, както е, и гол да го съблечеш, няма да усети.

Послушала я Гугушка, свлякла му панталона, скрила го под кацата в зимника и си седнала да чепка парцали до прозореца. По едно време Слави се размърдал, надигнал се, взел стомната и къл-къл-къл... насмукал се здравата, угасил киреча, дето има една дума, тръснал се като росен заек и пак му се припило резняк. Като му се припило пак, станал и си затърсил панталона. Ровил из чергата, обръщал подглавки — няма, та няма.

— Къде ми е панталонът мари? — попитал най-последна жена си.

— Отгде да зная! Може да си го заложил някъде.

— Заложил! Трици! Я не дрънкай много, а го потърси!

— Че де да го търся бе, Славе? Отгде да знам къде си го оставил.

— Тук е той! Вкъщи! Ти си го скрила! Хайде донеси го, дорде не е играл дървен господ по гърба ти!

— Ще играе! Ти това знаеш само. И къде ще ходиш по мръкнало вече? Стой си вкъщи, ще хапнеш, ще си легнем, та и ти да си починеш, и аз да разбера, че мъж имам.

— Панталонааа!...

— Еее! Стига си врякал! Пукнал, та треснал! Като ти е притрябвал толкова, иди питай Тарамбучка! Нали й беше на гости, може тя да ти го е изула!

— Кааак! — кипнал Гугушът и се спуснал да вземе ръжена от огнището.

Като видяла дебелия край, жена му драснала през вратата и потънала някъде из разградените дворища на съседите.

Посинял, разчорлен, Слави Гугушът се спуснал след нея, но като я изгубил от очи, върнал се пак и почнал да ручка дрешника. Обръщал, хвърлял, късал, качвал се на тавана, в зимника ходил да дири и като не намерил нищо, кипнал още повече и се провикнал, та да го чуе цялата махала:

— Скрила си го, сврако проскубана, нарочно си го скрила, за да не ходя по кръчмите, ама пак ще ида! Гол-голеничък ще ида, ама ще

ида, за да знаеш и помниш кой е Слави Гугушът!

Не се минало много, и — гологлав, разгърден и засмян до уши — бай Слави крачел по улицата за кръчмата, следван от дечурлигата на цялата махала, които се хилели, подвиквали и подскачали след него. Вместо панталона бих нахлул шарената басмена рокля на жена си, която, понеже била дълга, се влачела отзад като на млада булка.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.